

Ersin Bey, öncelikle bize gelişmiş dünyada eğitim/öğretim politikalarının ana yönelişlerini özetler misiniz? Öğretimin, eğitimin bilgi çağında özel bir önem, yeni özellikler kazandığını söyleyebilir miyiz?

Sayın Bursali,

Hepimiz biliyor ve seziyoruz ki, dünya yepyeni bir medeniyetin esigindedir. Bu yeni medeniyet için en önemli unsur, artık, **“bilgi ve hatta bilginin üretim hizidir”**. Daha temiz bir dünya, daha çok barış, daha sıhhatli ve uzun insan yasami, daha çok insan mutluluğu ancak insani eksen alan; daha çok bilgi ile sağlanabileceği anlaşılmıştır. Yakın gelecekte ülkeler **“dünya bilgi stoguna”** katkıları oranında saygınlacak ve adeta bu oranda mutlu yaşam hakkı elde edebileceklerdir. Bu yaklaşım doğru ise; ki doğrudur; ülkelerin birbirleri ile rekabeti sanayi toplumlarında görüldüğü gibi **“daha çok mal üretmekten”, “daha çok ve hızlı bilgi üretimine”** kaymaktadır. Bugünkü tanımlama ile **“bilgi toplumlari”** dogmakta ve yeni medeniyetin ilk isıkları bu toplumlarda gözlemlenmektedir. Bilgi toplumu tanımına giren toplumların bazı sosyoekonomik parametrelerine bakıldığında su özellikler dikkati çekmektedir. Bu ülkelerin milli gelirleri kişi başına 20.000 doları asmıştır. Arastırma-geliştirme için son 10 yılda ayırdıkları pay, yılda ortalama, milli gelirlerinin %3'ünden fazladır. Ülkede okur-yazarlık seviyesi %100 ve hatta üstüdür. **“Bilgi-okur yazarlığı”** diğer kelimelerle, bilgisayarı isinde kullanabilen nüfus toplam çalışan nüfusun %40'ından fazladır. **“Bilim okur yazarı”**, diğer kelimelerle eğitim-arastırma ve geliştirme sektöründe çalışan nüfus, toplam nüfusun %5'ini asmıştır. Yüksek öğretimde kullanma oranı %60'ın üstündedir. Bu gibi toplumlarda yeni bilgi oluşturma hizinin yılda %10'dan fazla olduğu gözlenmektedir. Bugün **“bilgi toplumu”** niteliğini kazanmakta olan ülkeler arasında Amerika Birleşik Devletleri, Japonya, Almanya, Fransa bası çekmektedir.

Eğitimde en büyük reform (yaklaşık 1700'lerde) basılı kitapların eğitimde kullanılmaya başlamasıdır. Eger eğitim tarihi dikkatle incelenirse yaklaşık 1750 ila 1850 yılları arasında yukarıda sayılan toplumlarda ikinci bir eğitim reformunun gerçekleştirildiği de görülecektir. Söyle ki: Eğitimde fırsat eşitliği tanımak ve yetenekli gençlere eğitimle sosyal sınıflarını değiştirme olanakları yaratmak. Eğitim amaçları ve sorunları farklı farklı olmasına rağmen, bu ülkeler aşağı-yukarı tarihin aynı döneminde benzer bir reformu başarmışlardır. Bilgi toplumu niteliğine ilk ulaşmakta olan ülkelerin elde ettikleri bu sonuç tesadüf değildir.

Bilgi toplumlarında, eğitimin önemi ve özelliklerine gelince: Bilginin gerçek sermaye ve zenginlik yaratan baslıca kaynak haline gelmekte olduğu bir ekonomide, eğitimin performansı ve sorumluluğu için yeni taleplerin dogması dogaldır. **“Eğitimli insan”** nasıl bir kimse olmalıdır sorusu üzerinde dikkatle durulacağı ve önümüzdeki yıllarda çok tartışılacağı kesindir. Bilgi stogunun ve yorumlarının hızla değişmesi **“okur-yazar”** niteliklerini değiştirecektir. Biraz önce tariflerini verdiğim **“bilgi-okur yazarlığı** ve daha ötesi **“bilim-okur yazarlığına”** büyük talep dogacaktır.

Bilgi toplumlarında **“egitim sektöründe”** büyük degisimlerin, ihtilal anlamında reformların görölmesi kesin ve dogaldir. Tüm degisimleri ve bunların sürelerini bugünden tahmin etmek olanaksiz olabilir. Fakat genel degisim egilimleri üzerinde fikir yürütmek mümkündür. Bunları söyle siralayabiliriz: Okul, önemini ve islevini sürdürürken **“öğretmek”**, **“öğrenmeye”** yönelenecektir. **“Öğrenme”** eylemi öğrenci ile birlikte akademik kadroyu ve veli’yi de kapsayacaktır. Yeni yüzyılda okul; mekanik islev gören bir kurum değil **“öğretmen-öğrenci-veli”** üçlüsü ile topluca bir **“öğrenen”** organik bir sisteme dönüşecektir. Öğretmen; **“öğreten”** pozisyonundan çıkarak, yol gösteren-yardımcı eden-öğrencinin kişiliğine kavuşmasını sağlayan ve çocuğun tüm psikolojisi ve öğrenme profilini kavrayarak ailesi de dahil olmak üzere rehberlik görevi üstlenen sevgi yüklü bir rehber olacaktır. Bugünkü eğitim sistemlerinin hepsi çocukların zayıf tarafları üzerinde durmakta ve bu zayıf yönleri gidermeye çalışmaktadırlar. Ancak insan başarısı, üretkenliği üzerinde bilgiler arttıkça görölmektedir ki, insanların performansı ve yaratıcılığı onların güçlü yönlerinin etkin kullanılması ile artmaktadır. Yeni yüzyılın okullarının bütün dikkati, çocuğun güçlü yönlerini ortaya çıkarmak ve çocuğun bunları etkin olarak kullanma yollarını öğrenmesini sağlamaktır. Yeni yüzyılda; bilginin çokluğu, degiskenliği nedeni ile eğitim sonlu bir süreç olmaktan çıkacak; hayat boyu devam eden bir eylem haline dönüşecektir. Bu nedenle okullar **“öğrenmeyi öğretme”** hedefli olacaklardır.

Bilgi toplumunda bireylerin çoğu **“bilgi işçilerinin”** oluşturduğu bütünlük içinde **“yönetenler”** durumuna gelecektir. Çalışma gruplarında, şirketlerin içinde, toplumda liderlik de etmek durumunda kalacaklardır. Bu nedenlerle okullarda **“lider”** yetistirme eğitimi önem kazanacaktır. Diğer önemli bir degisim **“bireylerin toplumda yüklenecekleri sorumluluk”** duygusunda görülecektir. Suskun toplum, soran, sorgulayan, sorumluluk taşıyan topluma dönüşecektir. Orhan bey, belki bu sorunuza cevabım çok vaktimizi aldı ama, bu sorunuza cevabımı önemli bir konunun altını çözerek tamamlamak istiyorum. Bilgi toplumlarında **“erdem”** diğer kelimelerle ahlaki değerlerin büyük önemi olacaktır. Bilgiyi kullanmada-saklamada-üretmede erdem kavramının niteliği tartışılacaktır; fakat bireyin normal değerlerle eğitimi ve ahlaki değerlere, erdemli olmaya bağlılığı büyük önem taşıyacaktır.

Ülkemizde eğitim kurumlarımızın durumunu nasıl görüyorsunuz? Ülkemizde çocukların çok büyük çoğunluğu devlet okullarına gittigine göre, buralarda verilen eğitim ve öğretilen bilgiler, çağın ve ülkenin gereksinimlerine uygun düşüyor mu?

Bugün nüfusumuzun yaklaşık %54’ü (35 milyon) 0 – 24 yaş grupları arasında. Yine bu nüfusun %43’ü (15 milyon) ilk ve orta öğretim talep etme yaşındadır. İlkokula yaklaşık 7.5 milyon öğrenci, ortaokullarda yaklaşık 2 milyon öğrenci ve liselerde 1.7 milyon öğrenci olduğu düşünülürse okul talep eden öğrencilerimizin yaklaşık 11.2 milyonu astığı görülür. Demek ki ilkökul nüfusunun %110’u, ortaokul nüfusunun %52’si, lise nüfusunun %40’i okula kavuşmuştur. İlk ve orta eğitim öğrencilerinin %98.6’si (11 milyon) kamu eğitim kurumlarında eğitim görmektedir ve bu eğitimin kısıtları bilinmektedir. Yaklaşık %1.4’ü (200.000 öğrenci) özel eğitim kurumlarından faydalanmaktadır.

Ülkemizdeki eğitim kurumları maalesef yeterli düzeyde değildir. Özellikle bilgi çağına yetisme sancıları çeken bir ülkeyi o düzeye taşıyacak durumda ise hiç değildir. Öğretim elemanı, fiziki mekan, araç-gereç, eğitim programı ve okul ile aile işbirliği politikalarındaki yetersizlikler Milli Eğitim kalitemizi olumsuz olarak etkilemektedir.

***Bugün nitelikli eğitim derken, bu kapsamda neleri düşünüyorsunuz?
Nitelikli eğitim unsurları nelerdir?***

Sayın Bursali,

Bana göre nitelikli eğitim kavramı, en genel anlamda, nitelikli insan yetistiren ve ülkedeki nitelikli insan sayısının gittikçe artmasını sağlayan çok yönlü, çok aşamalı ve devamlı kendini yenileyen eğitim programlarının yer aldığı sistematik bir süreçtir. Bu süreç doğrudan insan düşüncesini etkiler ve geliştirir.

Bugün dünyada kalite kavramı her türlü insan faaliyeti için vazgeçilmez bir tanım haline ulaşmıştır. Kaliteli iş, ancak kaliteli insanlar tarafından üretilir. Hatta bir ülkede eğitilmiş ve kaliteli insan sayısı belli bir orana ulaşmadıkça, o ülkedeki üretimin kalite ve verimliliğini sağlamak mümkün değildir. Öteyandan bilgi toplumunda, insana düşen sorumluluk gittikçe artmaktadır. Başarıyı sürekli kılan ve kaliteyi yönlendiren gelişmiş insanı, **“kalite insanı”** olarak tariflemek istiyorum.

“Kalite insanı”, biraz önce bahsettiğim sürekli, sistematik, bütüncül eğitim programları içinde yetisebilir. Bu eğitim programını üç aşamada özetlemek mümkündür :

1. Yasamın ilk gününden başlayıp aile içinde çerçevelenen eğitim,
2. Okullarda somutlaşıp şekillenen eğitim,
3. İş hayatı içinde derinlik ve etkinlik kazanan eğitim süreçleri

Sorunuz eğer somut olarak okul eğitimine yöneliyorsa, nitelikli eğitim, kişinin öğrenme yeteneğini ortaya çıkaracak ve geliştirecek bir eğitim sisteminin işletilmesidir. Burada Galile'nin güzel bir özdeyesine değinmek isterim.

“İnsanlara genelde bir şey öğretemezsiniz; ama içindekileri ortaya koymasına, kendini biçimlendirmesine ve ifade etmesine yardımcı olabilirsiniz.”

Bu genel çerçeveyi nitelikli eğitimin unsurları açısından daha da açmak gerekirse; şöyle bir özet yapılabilir. Hür bir düşünce ve akademik ortam; çağdaş altyapı ve donanımına sahip bir bina; yeterli alanı sahip kampüs; takım halinde çalışabilen, devamlı öğrenen, sevgi ve bilgi yüklü, dünyanın geleceğini kavramış bir eğitim-öğretim kadrosu; hevesli ve içten duygularla okuluna bağlı bir öğrenci topluluğu; okul ile öğrencinin verimli yetişmesinde siki işbirliğine hazır veliler.

Devletin bilerek ve isteyerek nitelikli eğitimden elini ayagını çekmeye başladığını söyleyebilir miyiz? Yoksa buna gücü mü yok?

Sayın Bursali,

Hiçbir devlet bilerek ve isteyerek **“nitelikli eğitim benim politikam değildir”** diyemez. Bu konuda **“gücüm de yoktur”** diyemez. Devletin gücünün olması gerekir: Hatta devlet nitelikli eğitim konusunda **“örnek kurumlar”** oluşturarak liderlik yapmalıdır. Mevcut eğitim sistemini sürekli geliştirerek, ülke ihtiyaçlarına uyarlamalıdır. Peki devletin adeta **“nitelikli eğitimden elini ayagi çeker”** bir görünüm sergilemenin sebebi nedir? Heryesden önce yeterli finansal kaynagin, açıkça yeterli paranin bu konuya tahsis edilmediğini düşünüyorum son yıllarda. Bütçemizden kamu eğitim harcamalarına yaklaşık milli gelirimizin %2.7 (yükde iki nokta yedi)’si ayrılmaktadır. Eğitimin **“kalitesini”** sağlamak için bu değer en az iki misline çıkarılmalıdır. Diğer taraftan genç nüfusu çok olan bir ülkeyiz. Önümüzdeki 15-20 yıl daha, yığınlar halinde eğitim talep eden nüfus, okulların kapısına gelecektir. Bu nedenle öğrenci başına eğitim giderlerini sabit tutmak gerekeceğinden, önümüzdeki yıllarda eğitime daha da çok kaynak ayrılması gerekmektedir. Hükümetler bu konuda isterlerse finansman yaratabilirler. Rasyonel bir kamusal hizmet planlaması akıl dışı **“kayıpları** önleyerek yalnız eğitim için değil, eğitim ve sağlık hizmetleri için gerekli fonları yaratabilir. Fakat finansman yokluğundan daha olumsuz bir gerçek; demokratik sistemimizin vazgeçilmez unsuru olan partilerimizin hiçbiri henüz **“tutarlı ve çağdas”**, geleceği kucağılayan bir **“eğitim politikası”** geliştirerek tartışmaya açmamıştır. Bugün gerek parti programlarında, gerekse hükümet programlarında milli eğitimimiz için söylenen veya yazılanlar genel, yuvarlak söylemlerden ibarettir ve tutarlı bir eğitim politikası olma niteliğinden çok uzaktır.

Devletin bosalıtmaya başladığı nitelikli eğitim alanını, öncelikle ilk ve orta eğitimde, özel sektör ne derece doldurmaya aday? Nitelikli eğitimi gerçekleştirebiliyorlar mı? Veya ne derece gerçekleştirebiliyorlar?

Bugün ülkemiz ilköğretiminde genel olarak 3 maddede özetlenebilecek eğitim modelleri sunulmaktadır.

- 1.ci model : İkili öğretim yapan, kalabalık sınıflı; fiziki yapıları ve çevre şartları, araç-gereçleri yetersiz; aile-okul ilişkisi sağlıklı bir yapıda kurulamayan okullarda sunulan eğitim.
- 2.ci model : Hedefini, öğrencilerini belirli bir koleje hazırlama olarak belirleyen, dersane kimlikli **“yaris sever”** okullarda verilen eğitim.
- 3.cü model : **“Hayat bu kadar sıkıntıya değmez; çocuk gülsün, oynasın, biraz birseyler öğrensin, diploma yeter”** felsefesine sahip okullardaki eğitim.

Tabii bu genel bir degerlendirmedir ve 1.ci model daha çok kamu okullarında, 2.ci ve 3.cü model ise özel okullarda yaygındır. Bunun disında, özellikle öğretim kadrosunun olaganüstü özverisine dayanan, ciddi bir eğitim ve öğretim vermeye gayret eden, olumlu sonuçlar alabilen kamu ve özel okullari da mevcuttur. Yalnız bunların sayıları çok azdır. Bu okullarda elde edilen olumlu sonuçlar sağlam bir eğitim felsefesinden çok veli-öğrenci-öğretmen üçgeninde taraflardan birinin veya bir kısmının veya tümünün iyi niyetli ve özverili gayretlerine dayanmaktadır. Sonuç olarak çağımızın tariflediği nitelikli eğitimden henüz çok uzagız.

Sayın Bursali,

Simdilik çok parlak olmayan bu tabloya rağmen, ben gelecekte ümitliyim. Çünkü Türkiye’de **“eğitim günlük gündeme”** girmiştir. Olumlu eleştiriler yapılmakta ve soruna doğru teşhisler konulmaktadır. Ayrıca konu üzerinde eylem bazında ve birbirini tamamlar gayretler oluşmaktadır. Olusacak rekabet ortamını devlet de doğru yönlendirir ve ortamı iklimlendirirse, partilerimiz konunun yasamsal önemini kavarsa ve **“eğitim reformu-felsefesi olabilecek çalışmalar önderlik ederse”** gelecek yüzyılda ihtiyacımız olacak insan profiline ulaşabiliriz inancındayım.

Eğitim alanına girerken, eğitim sisteminin resmi ve özel geniş bir eleştirisini yaptığınız anlaşıyor. Irmak İlköğretim Okulunun özellikleri neler olacaktır? Burada ilkelerinizi özetler misiniz?

Irmak İlköğretim Okulu, eğitim ve öğretimde evrensel iyileri hedeflemiştir. Amacımız bugünün en iyisini yapmak ve kısa sürede Milli Eğitim kanunlarımız çerçevesinde yeni özgün eğitim modelleri yaratmaktır. Sürekli gelişerek daha iyiye yönelmek, okulumuzun vazgeçilmez misyonudur.

Biz, Irmak kurucuları olarak, her insanın benzersiz bir varlık olduğu ve **“yasamını sürdürme-kazanma ve geliştirme”** yetenekleri ile donatılmış olarak dünyaya geldiğine inanıyoruz. Diğer bir anlatımla, her insan kendine özgü değişik yeteneklerle dünyaya gelir ve yaşamını sürdürür. Kurumumuzun amacı; **“yasamalarını kazanmakta ve geliştirmekte mahir, toplumuna ve çağına sorumlu, mutlu ve güçlü Türk gençlerini”** yetistirecek Türk Milli eğitimine hizmet vermektedir.

Bu doğrultuda ilkelerimiz şöyle özetlenebilir:

- * Eğitim için; hür bir düşünce ve akademik ortam oluşturmak.
- * Sağlıklı bir altyapı ve donanımlı bir bina içinde eğitim vermek.
- * Kampüsün essiz doğal ortamında yaygın sportif faaliyetler, tabiati tanıma programları yapmak.
- * Okul öğretim kadrosu-öğrenci-veli üçlüsünü **“toplula ve birlikte öğrenen”** bir sistem haline getirmek.
- * Yakın çevre ve kardeş kurum ve kuruluşlarla bütünleşerek okulu bir **“kültür merkezi”** yapısına kavuşturmak.

Öğrencilerinize, diğer okullardaki eğitimin yanısıra ve onların dışında hangi özellikleri kazandırmaya yöneleceksiniz?

Sayın Bursali,

Öğrencilerimize diğer okullardan farklı özellikleri vermeye gayret edeceğiz. Bir kere eğitim **“öğrenci merkezli”** olacaktır ve çocuğun zayıf taraflarına değil, kişiliğinin güçlü taraflarına yönelik olacaktır. Güçlü taraflarının daha da güçlendirilmesi esas alınacaktır. İrmak okulunda çocukların okuyan, düşünen, soran, araştırıp paylaşan ve uygarca bir arada çalışabilen ve tartışabilen bireyler olarak yetistirilmesine özen gösterilecektir. Öğrencinin güzel Türkçemizin inceliklerini öğrenmesi, kendisini ve fikirlerini rahatça yazılı olarak veya sözlü ifade edebilmesi sağlanacaktır.

Derslerde belki Türkiye’de ilk defa ilkokullarda ihracattan ve ihracatın ülke için öneminden İrmak okulunda bahsedilecektir. Yaratıcı düşünce üretme metodları tartışılacaktır. Çocukların rakabeti bir **“oyun”** olarak algılamalarına özen gösterilecektir.

Sanatsal faaliyetler, spor faaliyetleri için okulda geniş olanaklar yaratılmıştır. İkinci dil İngilizce’nin etkin kullanma yöntemleri çocuklarımıza gösterilecektir.

Sayın Bursali,

Özetlersek Türk çocuklarına evrensel standartta eğitim ve öğretim olanakları sunulmaktadır.

Bugünkü milli eğitim müfredatını nasıl uygulayacaksınız? Bunun yanısıra öğrencilere vereceğiniz bilgilerde izleyeceğiniz bir yöntem var mı?

Bugünkü, Türk eğitim müfredatı özünde pek çok değeri içermektedir. Ancak ülkemiz için gerekli eğitilmiş insan profili açısından yetersizdir. Diğer önemli bir husus da müfredat içeriğinin öğrenciye aktarılmasındaki aksaklıklardır.

Dolayısıyla okulumuzda milli müfredatın özündeki tüm ilkeler ve gerekli akademik bilgi en iyi şekilde; iyi fiziksel ortam, etkin araç-gereç, program ve yüksek vasıflı öğretmenler ile aktarılacaktır. Bunun yanında öğrencilerimiz için topluma, okula ailesine, arkadaşlarına ve özellikle kendine karşı her türlü davranışta sorumluluk bilincinin ileri düzeyde geliştirilmesine yönelik bu özellikleri üzerinde durulacaktır.

- * Çalışkan olmak.
- * Dürüstlük ve ahlaki değerlere bağlılık.
- * Detayda titizlik.
- * Dikkat yoğunlaştırma.
- * Ortak malı kullanmada itina.
- * Kişisel başarı için özveri isteği.
- * Okuluna, daha sonra yer alacağı iş dünyasına ve topluma hizmet isteği.
- * Hayatın fırsatlarını görebilme ve değerlendirebilme yeteneği.

Bu hususlar öğretmenlerimiz ve akademik kurumumuzun müsterek çalışmaları ile metodlastirilmektedir. Bu görünen ve görünmez müfredat metodlarının olusturulması, okulumuzda devamlı bir süreçtir. Sonuçlar ölçümlenerek yeni metodlara dönüştürülecektir. Fakat uygulanacak metod için çok basit bir yöntem geliştirilmiştir. Özetlenirse, çocuğa soru sormak, çocuğun zamanla kendi kendine soru sormasını sağlamak, sorulan veya kendi sordugu soruya cevabın yeni çocuk tarafından verilmesini gerçekleştirmek. Cevapları birlikte tartismak, alternatif cevaplar aramak. Dogrulari bulmak.

Öğrencilerinizi, Türkiye'deki ezberci, kalipçi, yaratıcı olmayan sınav maratonlarının disında nasıl tutacaksınız? En azından liseyi bitirdikten sonra?

Bu konuda iki güvneceğimiz olacak. Birinci güvence **"Irmak"** okulunda eğitim ve öğrenim görmüş bir öğrenci için, her türlü sınav; kendisini sınamak için **"zevklı bir oyun"** olacak. Sınavda başarılı olması için gerekli bilgiler kendisine kalıp halinde değil, ezbere gerek bırakmazın öğretilmiş olduğundan ve öğrenmeyi öğrenmiş olduğundan, hiçbir kimsenin yardımına ihtiyaç duymaksızın kendi kişiliğine en uygun bilim dallarını kazanacak puanları elde edecektir. Irmak okulunda yalnız ulusal sınavlar değil, uluslararası sınavlar hakkında da öğrencilere bilgiler verilecek ve bu sınavlarda öğrencilerin kendilerini sınamaları teşvik edilecektir. Irmak öğretilisinde; sınav kazanmak veya kaybetmenin yasal bir anlam ifade etmediği; esas hedefin **"hayatını mutlu kılacak güçlü bir kişilik"** olduğu yer almaktadır. Öğrenciler gelecekte ulusal ve uluslararası keskin bir rekabet ortamında yaşayacaklardır. Bu nedenle öğrencilerimiz okuldaki eğitim-öğrenimlerinde hayata hazırlanırken rekabetin günlük rutin ve yaşama heyecan veren bir oyun olduğunu; rekabetin uzun soluklu olduğu ve yaşam boyunca süreceğini; rekabette oyunun kaidelerinin ve rakiplerin performanslarının iyi kavranmasının başarıyı çok etkilediğini ve rekabet alanında her an hazırlıklı olmanın gerekliliğini öğreneceklerdir. Bu nedenle öğrencilerimiz dilediği sınavı stressiz, rutin ve kendine güvenerek kendi metodları ile rakiplerinin performansını inceleyerek, sınav kaidelerini de kavrayarak gireceklerdir. Böyle bir uzun soluklu psikolojik hazırlık onları güçlü ve dolayısı ile başarılı kılacaktır. Onlar sınav rekabetini maraton değil, entellektüel bir oyun olarak algılayacaklardır.

İkinci güvence Irmak, zamanı geldiğinde, lise ve muhtemelen üniversite eğitimi de verecektir.

Okulunuzu bitirmiş ortalama bir öğrencinin hangi özellikleri kazanarak mezun olmasını düşünüyorsunuz? Ve bu öğrencinin hayattaki rolü ne olacaktır?

Okulumuzu bitiren ortalama öğrenci, yaşantıları için belirlenen evrensel çizgide ve standarda

- * Temel becerilere ve
- * Akademik bilgiye sahip olacaktır.

Ama daha önemlisi bu öğrenciler yüksek kişilik değerleri de kazanarak topluma katılacaktır.

Bu genç insanların toplumda güven veren, içten, dürüst, çevresindeki olumsuz sorunları çözmeye hevesli, olumlu gelişmelere katkı koyan kişilikleri ile **“hayatlarını kazanmakta ve geliştirmekte mahir olacaklarını; toplumuna ve çağına sorumluluk bilinçleri ile kendisi-ailesi-ülkesi ve dünya için mutluluk yaratmayıabileceklerini; güçlü Türk gençleri olarak ülkemize bilgi çağına taşıyacaklarını”** diliyor, umuyor ve dölüyorum.

Sayın Bursali,

Genelde her okulda öğrencilerin akademik geçmişi için ciltler dolusu istatistik bilgi tutulur. Fakat aynı öğrencilerin hayattaki davranışı ve toplumda oynadığı roller için geri besleme bilgileri tutan okul hatırlamıyorum. İrmak okulunda mezunların hayattaki rollerinin de takip edilmesi planlanmaktadır.

Son söz olarak öğrencilerimizin, hayattaki rollerinin **“kalite insanı”** olarak şekilleneceğini ifade etmek istiyorum. Buraya kadar dile getirdiğimiz söylemin iddia taşıyan iyi neyitli bir gayret ve utopia olduğu zannedilmemelidir. Bu söylem yeni değildir. Yaşanmış, denenmiş ve sonuçları alınmış bir metodlar zincirinin geniş çaplı eylemidir. İlginize, sabrinize teşekkürler.